

Ze sokołskiego swěta

• Přichodny wšosokołski zlět, w stawiznach mjezynarodneho sokołstwa mjeztem hižo štýrnatý, budže wot 1. do 6. julyja 2006 w Praze. Wo formje wobdželenja Serbskeho Sokoła na zlēce budže zhromadne wuradžowanje čłonow Praskeje Towaršnosće přečelow Serbow (Společnost přátel Lužice - SPL), zastupnikov Českého sokołského zwiazka (Česká obec sokolská - ČOS) a delegacie našeho Sokoła w českéj stolicy 26. októbra.

• Na 7. zjedzde Českého sokołského zwiazka w Praze wuzwolichu delega nowe wjedništvo ČOS. Starosta bu Jaroslav Bernard, městostarostaj staj Jiří Krátký a Jan Mandák, načolnik (to réka nazwućowar) za muži je Miroslav Vrána, načolnica za žony pak Jarina Žitná. Předsyda sportowego wuběrka je Jan Ulrych a kublar Jiří Sobotka.

• Časopis sokołského zwiazka w Kanadzie „Kanadský Sokol - Canadian Sokol“ rozprawješe w swojim awgustowskim wudaúu wobšernje wo župnym zlēce w Toroncē wot 23. do 27. junija. Nimo wubědžowanjow w rozdželných sportowych družinach běchu tradicinalne masowe gymnastiske

Kanadský Sokol
věstník Sokolské župy Kanadské
činné v rozvoji tělesné a duševní zdatnosti
s výchovou mravní od r. 1911

Canadian Sokol
newsletter of Sokol Canada
promoting physical and mental fitness
with moral education since 1911

Cílo • Number 4.
Ročník • Volume 20.

Srpren • August 2004.

Reportáz z XI. sletu Sokolské župy Kanadské
Ing. Luboš Frynta

zwućowanja wjeršk zlěta. Přihladowarjo doživichu na příklad zhromadny wustup 325 muži a žonow (hlej faksimile).

• Přichodny zlět ameriskeho sokołského zwiazka (Americká obec sokolská - AOS) budže klétu wot 21. do 25. junija w Chicagu. MIK

Před polsta lětami w Małym Wjelkowie

Na wobrazu widzimy koparske mustwo Serbskeho wučerskeho wustawa/Serbskeho pedagogiskeho instituta Mały Wjelkow w lěće 1954. Wozjewjamy wobraz tež tohodla, zo bychmy přečelomaj sporta, kotraž staj mjez hrájerjemi, k 70. narodninam gratulowali. Staj to Pětr Šolta (pjaty wotprawa) - wón woswieći 24. awgusta swój čestny džen - a Beno Pěčka (štvrty wotprawa), kiž změje 30. decembra kulowate narodniny. Na wobrazu, nastatym do zetkanja z Budyskej Serbskej wyzej ſulu (SWŠ doby wysoko 8:3), su wotlěwa † Lotar Kunat, † Horst Ratšat, Jurij Šolta, Bjarnat Rjenč, Sigward Hilger, wrotar Gerat Nagora, Pětr Šolta, Beno Pěčka, † Rudij Rjelka, Cyril Grós a Mikławš Krawc.

Tekst a foto: Mikra

SOKOŁSKIE LISTY

Kermušna kopańca

Chrósčicy leža w pahórkatej krajinje Hornjeje Lužicy. Jich za ſulu ležace sportniščo je wobdate wot stupaceho puča na Šibejcu a wot spadowaceho puča do Prawočic. Runje tak křiwa a horbata bě jeho plonina. My Chrósčanscy koparjo běchmy so na njerune wobstejnoscé swojego sportnišča zvučili. Za kóžde hóstne mustwo pak běchu to dospołne njezvučene pomery. A snadz bě runje to přicina, zo so hoscom zředka poradži, Chrósčanow doma porazyc.

Bjez dzíva tuž, zo so přeco zaso pola wokrjesnych instancow sportowego hibanja na njerealne pomery Chrósčanskeho sportnišča hóršachu. Prawidłownje scelechu tajke pohórški wjesjanosće a wjednistwu našeho koparskeho mustwa. Ale wobaj měještaž tehdy hinaše starosće. Hakle hdźi so cuzy koparjo spjeko-wachu do Chrósćic na dypkove hry přijęć, dyrbjachmy zapoćec hrajniščo runa. Někotre razy w ūsliksich prózdninach so z lopaću a motyku na sportniščo podachmy. Wotnośowachmy horby a wujpelnjachmy džery. A po kóždej tajkej akcji bě plonina zaso tróšku runiša.

Dopominam so na lěto 1951. Zaso jónu we wulkich prózdninach so přišli zetkachmy, zo bychmy swoje sportniščo dale zrunali. Gmejna bě tehdy konjace zapřahí přewostajiła, a my sportowcy zasadzíchmy cylu swoju mōc, wězo bjez kóždeho zarananja. Wotwozwiš zemju na Jasčanskim boku, napjelnjachmy z njej hľubinu na boku Satkule. Tak so nam nimale poradži dać swojemu sportnišču wodorunu ploninu a tuž wšitke zwady wo njerunych řanach při kopańcy w Chrósćicach wotstronić. Předsyda koparskeho mustwa bě tehdy Pawoł Grubert, Chrósčanski rězníki mišter. Wón njezamó jenož dobrowolne džela na sportnišču organizowač, ale spríhotowa tež hódne powjetšenie wuporjedzaneho hrajnišča za čas Chrósčan kermuše. K tomu „wobstara“ mustwu nowe trikoty: módré košle ze žoltym kornarjom. Z ně-

Kermušna kopańca 1951 w Chrósćicach. Tehdyši zamołwity Pawoł Grubert njese kwěćel. Za wrotarjom (z čolowym paskom) kroči Bjarnat Nowak.

Foto: J. Macka

kotrymi puntami kořbasy so jemu to samo hač k terminej zešlachci. Wo koparske črije postara so Jurij Nowak, mlynk w Nowej Wjesce. Wone běchu wězo tróšku z muku poprošene.

K poswiećenju wurunaneho sportnišča přeprrosy Pawoł Grubert na kermušnu kopańcu 1. koparske mustwo z Kamjenca. Z jich připrjenjom běchu puzolenja druhich mustow w naše sportniščo nimo. A Kamjenčenjo přijedzhechu, z nimi sudnik z Hlinowca. W ūli so předrasčimy a čehnjechmy zhromadnje z dujerskej kapału na sportniščo (hlej foto).

Přečelska hra so zahaji. Hoséo z Kamjenca mějachu wězo technisku přewahu. My pak to z bojownosću narunachmy. Tak steješte džesac mjeňsin do kónca hišće 0:0. Hoséo dale wehementnje nadběhowachu. Naše mocy počachu popuščowač. Tuž jich srđedny nadběhowar naš skit přeběža a smykný nam bul do wrotow. Trjechiwiš hornju zadnju latu wón z njeje wot-prasny a zleča zaso do hry. „Tooor!“, rjejachu Kamjenčenci koparjo. Nam so zecny. Ale hwižk

sudnika wosta němy. Hoséo mócnje protestowachu. Tola podarmo: Sudnik wosta při swojim rozsudze. Hač do kónca wosta kermušna hra njerozsudna 0:0. Hač njeje sudnik regularne wrota prawje widział abo hač nochcyše nam - myso na přilubjeny tykanc - wjeselo na kermuši skazyč, to njejsym nihdy zhonił.

Po hrě zetkachmy so z tróšku rozmjerzanymi Kamjenčanami pola Bjeňesc na kofej. Kermušny tykanc wšém jara derje słodzeše, tak so mjerzanja hošci pozhubowachu. Myslachu bóle na dobre pohosćenje hač na njepřípozname wrota. Po „škórnju“ piwa a po kermušnym palencu sej z nimi zhromadnje zaspěwachmy. Nasta dobra přečelska nalada mjez serbskim a němskim sportowym mustwom.

Hdyž so Kamjenčenjo wječor z nami rozchnowachu, běchu wšitcy bjez wuwzača mějennja, zo je 0:0 najsprawniši wusłedk kermušneje kopańcy. Wo tym sej džensa po wjac hač 50 lětach sam přeswědčeny. **Bjarnat Nowak, tehdy Chrósčan srđedny škitar**

Pokal Serbskeho Sokoła za Radworskich „starych knjezow“

Pjatky, 13. ţenjeca, wotmě so w Radworju mjeztem hižo džewjaty turnér „starych knjezow“ (džensa wšak so tež wuraz „seniorojo“ wužiwa) wo pokal Serbskeho Sokoła. Bohužel wobdzělichu so tónkróć jenož tri mustwa: Radworske jako wuhotowar, Njebjelčanske a Chrósčanske jako zakitorow pokala. Pokal a čestne wopisna přepodaštaj starosta Sokoła Achim Kowar a jednačet Pětr Šolta.

Přichodny turnér je za sobotu, 8. julyja 2005, w Njebjelčicach we wobłuku mjezynarodneho wjesnego swjedženja předwidzany.

Přehlad wšech dotalnych turnérów:

1996	w Njebjelčicach	3 mustwa, dobyčer Hórki
1997	w Radworju	4 mustwa, dobyčer Hórki
1998	w Ralbicach	3 mustwa, dobyčer Njebjelčicy
1999	w Hórkach	2 mustwje, dobyčer Ralbic
2000	w Njebjelčicach	3 mustwa, dobyčer Njebjelčicy
2001	w Hórkach	4 mustwa, dobyčer Chrósčicy
2002	w Ralbicach	4 mustwa, dobyčer Njebjelčicy
2003	w Chrósćicach	5 mustw, dobyčer Chrósčicy
2004	w Radworju	3 mustwa, dobyčer Radwor

Mikra

Hdy nasta postrow „Sportej a narodej – zdar!“?

Při sportowych wubědžowanach a w šuli je z wašnjom, zo wuživa so postrow „Sportej a narodej – zdar!“. A často so pisa, zo je to postrow Serbskeho Sokoła. W podložkach wo dželé předawšeho Sokoła – potajkim wot 1920 do 1933 – pak tutón wuraz njenamakamy. K wašnju strowjenja při sportowanju w Serbach něhdy a džensa podawamy slědowace tezy k diskusiji:

- Postrow sokołow w Českéj a potom wšudže w sokołskich jednotach druhich krajow rěkaše a rěka „Na zdar!“. W čisle 10 lětnika 1932 Sokołskich Listow čitamy na stronje 159, zo bě Józef Barak „wuznamny česki narodny budžer, sokołski pròcowar a narodny marträ“, kíž bě „wuznamnu rólu hrał při założenju Praskeho Sokoła“ a zo „wot njeho tež pochadža sokołski postrow „Na zdar!“. Wosobinsce sym postrow jako šuler Serbskeho gymnazija we Varnsdorfje (Warcnoicach) w lětech 1947–49 runje tak často slyšał kaž pozdžišo při wubědžo-
 - wanach serbskich a němskich sportowcow z českimi přečelemi abo při entuziastiskim witanju delegacie Serbskeho Sokoła na wšosokołskim zlécze 1994 w Praze.
 - ② Po 1945 wužiwaše so w sowjetiskim wobsadnískim pasmje a wot 1949 tež w NDR při sportowanju wuraz „Sport frei!“. Z toho bu serbski přełožk „Sportej zdar!“.
 - ④ Dotal njemožemy jasne prajić, hdy a hdže je so přidało „a narodej“. Wěste drje bywa, zo sta to we wědomym kruhu Serbow (Němcy džé přidawk njewužiwaja.)
- Namowjamy přečelow sporta k wujasnjenju přinošowa! Prosymy wo připisy redakcji Sokołskich Listow na adresu 02625 Budyšin, Póstowe naměsto 2/Serbski dom. M. Krawc

Pawoł Krječmar a druzy sokoljo

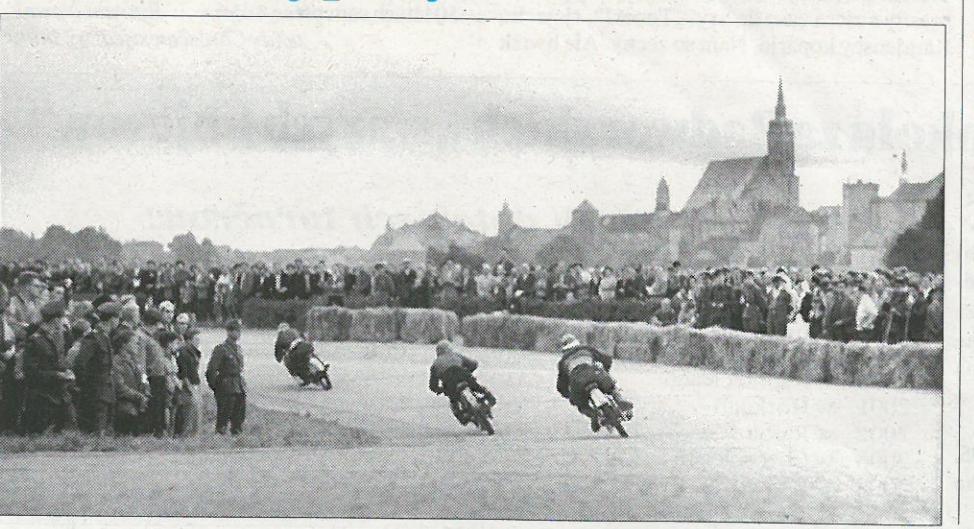
16. awgusta bě lětsa 25. posmrjerty dženj Pawoła Krječmara. Bratr prof. Mikława Krječmara, „je so čas živjenja za narodne naležnosće zasadžał, tež jako basník a stawiznar serbskich towarzstw“. Tak hódnoči jeho dr. Musiat w Serbskich Nowinach 17. awgusta, ale tež to, zo bě Krječmar „zahorjeny sokoł, 1932–33 stárosta a pismawjedžer jednoty Budyšin“. Na fotografiji ze Serbskeho kulturneho archiva widžimy Pawoła Krječmara a druhich serbskich sokołow a sokołki Budyskeje jednoty z českimi přečelemi kóng dwacetyl lět (dokladny čas wšak njemožachny zwěšć). Pawoł Krječmar steji zady druhi wotprawa (z nawočemi), dale spóznawamy Měrcina Nowaka-Njechorńskeho, Gustawa Janaka a Jakuba Šajbu, mjez žonami Elzu Janakowu (druha wotprawa) MiK

Foče: SKA

... namakaće tež přinoš ze sportowej tematiku, kótryž rěka „Jako w Budyšinje motory brunčachu“. Réč je wo wubědžowanach awtow a motorskich na awtodróze a na Wojerowskej dróze pola Budyšina wot lěta 1955 hač do 1984. Přidata je tež fotografija, pokazowaca jězdjerow po wotjezdze z awtodróhi na Wojerowsku, syły přihladowarjow a w pozadku twary Budyšina. Poručamy, nastawk a Serbsku protuku čitać.

... a w nowym Hornjoserbskim frazeologiskim słowniku dr. Sonje Wölkweje a dr. Anatolija Ivčenka namakamy wobroty našeje maćeršiny. Awtoraj staj, kaž w knize wupokazane, cyłkownje 17 nowin a časopisow nimo druhich žorłów wuhodnočiloj. Sokołskie Listy 1926–1932 a nětko nowy wokolnik Serbskeho Sokoła wot 1994 pak mjez periodikami njejsu. Nochcemy wěrić, zo awtoraj Sokołskie Listy njeznajetaj a zo wobroty z wobluka čelozwučowanja a sporta za relevantne nimataj. Mikra

W Serbskej protyce na lěto 2005 ...

Šajby a jednačela Gustawa Janaka. (Přispomjenje: Čušlak wendenabteilungi njemóžše z postrowom ničo započeć a do Budyšina wo Nawkec swýbjje w Radworju pisáše, zo wužiwa tam postrow „Nasta“.)

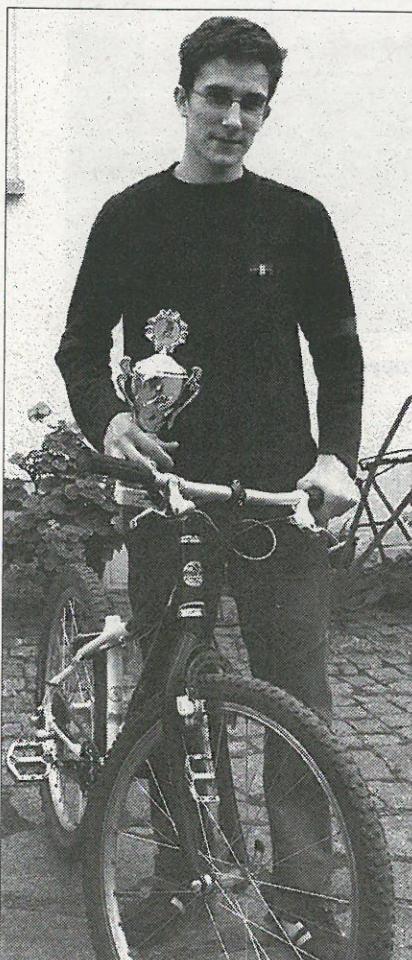
- ③ Po 1945 wužiwaše so w sowjetiskim wobsadnískim pasmje a wot 1949 tež w NDR při sportowanju wuraz „Sport frei!“. Z toho bu serbski přełožk „Sportej zdar!“.
- ④ Dotal njemožemy jasne prajić, hdy a hdže je so přidało „a narodej“. Wěste drje bywa, zo sta to we wědomym kruhu Serbow (Němcy džé přidawk njewužiwaja.)

Namowjamy přečelow sporta k wujasnjenju přinošowa! Prosymy wo připisy redakcji Sokołskich Listow na adresu 02625 Budyšin, Póstowe naměsto 2/Serbski dom. M. Krawc

Kolesowar w bike-trialu Tomaš Domaška z Hórkow

Mišter na kolesu

Wón je z Hórkow a chodži na Budyski Serbski gymnazij: Tomaš Domaška. Tute šulske lěto zloži maturu a ma tuž nětko wjele šulskeho džeta. To ma prioritu před kóždymkuli posvјatokovym hobbyjom. Ale tón ma Tomaš chětro njewšedny, kakiž pola nikoho druhého w Serbach njeznaju. Wón zabéra so z bike-trialom. To je wumělstwo na wosebitym kolesu při přewinjenju zadžekow.

Tomaš Domaška ze swojim wubědžowanym kolesom a pokalem za třeće město na wuchodňemských misterstwach Foto: M. Str.

Kak sy na tutón sport přišol?

T. Domaška: Hižo přeco rady z kolesom jězdách. Stajinje je mje myličo, hdži dyrbjach z kolesa zlěžć a je při wěstych zadžekach cíšće. Ležeše-li na příklad kamjenj na puču, dyrbjach pak jón wobječ abo nabok połožić. Kamjenj mějach so takrjec podwolič, na njón poskáč. To nochcnych. A tohodla sej prajach, zo w přichodze přez tute zadžekwi skakam. Chcnych na kolesu wostać, wšojedne, što příndže.

Kak doho so z bike-trialom hižo zaberaš?

T. Domaška: Něhdže šest lět. Znaty pak je tutón sport wot sydomdžesatych lět.

Što je to najwažniše při jeho wukonjenju?

T. Domaška: Najwažniše bywa, zo sy z tutym kolesom takrjec zwijazany. Dyrbíš z nim wobchaděć mōc kaž ze swojim cělom. Balansu džeržeć zamóc a w prawym wokomiku pytnyc, hdži so koleso snadž zwrči. Na druhim městnje steji mōc.

To žada sej zwučowanje. Kak husto trenuješ?

T. Domaška: Wokomikne mało, dokelž sym w abiturnym lětniku a tuž so bóle na šulu koncentruji. Hewak sym wotydzienju pjeć do šesc króč trenovał, stajinje hač do dweju hodžin. Wosredź Budyšina maš jenož murje a žane zajimawe móžnosće za tajke zwučowanje – wšako maš we wubědžowanach wšelake kamjenje, porubane štomy a druhé zadžekwi přewinyc –, tuž sym dotal zwjetša w Budyskim Humboldtowym haju trenovał.

To rěka, že maš tute koleso w Budyšinje. Jězdžiš z nim tuž z Hórkow do šule?

T. Domaška: Ně, wone nima žane sedlo a njeje tohodla za dlěše jězby myslene. Je jeno za skakanje a pomałe jězdzenje, při čimž dyrbíš potom balansu džeržeć.

W bike-trialu su tež wubědžowanja. Wobdželše so na tajkach?

T. Domaška: Štyri do pjeć lět na tajke měrjenje mocow a kmanoscow jězdžu. Přerězne je to něhdže wosom wob lěto. Wobdželam so na bojach we wuchodnej Němskej, hdžiž hódnoča w třoch kategorijach. W kóždej je někak 20 starterow.

Zestajeja so tute kategorieje po starobje?

T. Domaška: Ně, po starobje docyla nic. To njeje při trialu móžno. Tu dže po kmanosčach. Najniša skupina su „eksperča“, hdžiž do tuho sporta takrjec ponuchaš. Scěhuje klasa „master“, a najwyša je „elite“.

W kotrej Ty jězdžiš?

T. Domaška: Započal sym wězo polo „eksperčow“, ale w minjenymaj lětomaj startowach pola „elite“.

Što bě Twój dotal najwyjeti wuspěch?

T. Domaška: W najwyżej klasy wobsadžich před dwěmaj lětomaj na wuchodňemskich misterstwach w Kitzscheru pola Lipska třeće město.

Kelko kontrahentow sy tam mě?

T. Domaška: W elitowej klasy bě dwanače starterow.

Nětko njeje to koleso kaž kóžde druhé. Sy sej je kupić dyrbjal?

T. Domaška: Tajke kolesa so w někotrych firmach zhoto-wjeja, ale wone su jara wobmjezowane. Ja kupich sej ramik, tamne džéle sej jednotliwe wobstarach a přtwach.

Su misterstwa jenož na runi-je našeho kraja abo tež mjezynarodne?

T. Domaška: Nimo wuchodňemskich titlnych bojow su tež cyloněmske a europejske misterstwa, haj samo swětowe.

Maš raz tajke mjezynarodne titlné boje sam we wizérje?

T. Domaška: Mějach to wotpohladane, jako na cyloněmskim wubědžowanju raz přenje město wobsadžich. To pak bě w klasys „eksperča“ w Bayerskej. Nětko wšak pytnu, zo sej to njesměrnje wjele časa žada, a tuž najprjedy jónu na mjezynarodne testy njemyslu. Su w bike-trialu tež profijojo?

T. Domaška: Haj, we wěstej měrje. Jim so koleso přewostaja, ale živi w toho, w kotrym kraju bydlí.

Hdžiž je tutón sport najrozšerjeniši?

T. Domaška: W Francoskej so jara wjele koleses, tež w Americe z bike-trialom wjele showčin.

Kak widziš po abiturje a druhich nadawkach swój další sport?

T. Domaška: Za wurunanie je wón přeco dobrý. Móžes so porjadne wucychnować.

Maš nimo tutoho triala hiše druhé hobbyje?

T. Domaška: Zabéram so tež rady z kompjuterami, a zo njebach wostudu paš, hraju hiše na gitarje.

Wutrobný džak za wotmoły a dale wjele wjesela při tutym swojoraznym sporče bike-trialu!

(Prašal so M. Strawba.)

